

Torjunta

Tilanne lupiinin levinneisyyden suhteen on haastava, eikä sitä ole realistista saada kokonaan hävitettyä. On kuitenkin hyvin tärkeää pyrkiä estämään lupiinin leviämistä ja torjuntatoimenpiteet on syytä kohdistaa luontokohteille, joille sen leviäminen voisi olla kohtalokasta. Tällaisia on esimerkiksi niityt ja lehdot, jotka ovat olleet monen uhanalaisen kasvilajin, viimeisiä turvapaikkoja. Taistelu lupiinia vastaan voi tuntua hieman toivottomalta, mutta paljon on vielä tehtävissä.

Kysy lisää!

Tarjoamme kylätoimijoille ja muille yhteisöille tietoja ja taitoja oman elämänpiirin ympäristö- ja ilmastokysymysten ratkomiseen ja ympäristöjen monipuoliseen kehittämiseen.

Järjestämme koulutusta ja työpajoja, joissa opitaan tekemällä. Voit olla meihin yhteydessä oman alueesi ympäristöaiheisissa kysymyksissä.

Projektikoordinaattori
Mikko Hyvärinen +35840 4841454
mikko.hyvarinen@msl.fi

Euroopan unionin
osarahoittama

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Käytännön ympäristötekoja

Komealupiini

MSL Ympäristö

Komealupiini

Komealupiini on nimensä mukaisesti hyvin näyttävä kasvi. Se kasvaa n. 50 - 150 cm korkeaksi ja sen kukinto voi olla sinisen, valkoisen, tai vaaleanpunaisen kirjava ja yhdessä kasvissa voi olla useampaakin väriä. Lupiinin varsi on yleensä haaraton ja sen sormilehdykkäisessä lehdessä on n. 9 -15 lehdykää.

Kypsyessään komealupiini tuottaa palkoja, joissa on jokaisessa 5 - 9 siementä. Siemenet voivat säilyä maaperässä jopa kymmeniä vuosia, mikä tekee lupiinin hävittämisestä pitkäjänteisyyttä vaativaa.

Kova kilpailija

Komealupiini on luultavasti Suomen tunnetuin kansallisesti haitalliseksi määritelty vieraslaji, eikä syyttä. Se karkaa pihoista ja valtaa jatkuvasti enemmän alaa tienvarsilla ja niityiltä. Se sitoo maaperään juurinyströidensä avulla typpeä näin rehevöittäen maaperää. Tämä johtaa niityillä ja karuilla paikoilla viihtyvien kasvien, kuten kissankellojen vähenemiseen sillä ne eivät pysty kilpailemaan nopeakasvuisen ja suuren lupiinin kanssa.

Vaikutus pölyttäjiin

komealupiinilla on myös todettu olevan negatiivisia vaikutuksia paikallisiin pölyttäjiin. Se houkuttelee pölyttäjiä kirkkailla väreillään, mutta se ei tuota mettä. Pölyttäjät voivat käyttää lupiinin siitepölyä ravintonaan, mutta sen sisältämä alkaloidi, lupaniini on niille myrkyllistä ja voi haitata esim. kimalaisten lisääntymistä.

Lupiini ei myöskään kelpaa esim. päiväperhosille tai niiden toukille ravinnoksi ja sen leviämisen on todettu olevan suora vaikutus niiden kannan vähenemiseen.